3 Απριλίου 2024

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Γεώργιος: Εφάμιλλος του 1821 ο αγώνας της ΕΟΚΑ

/ Γενικά Θέματα

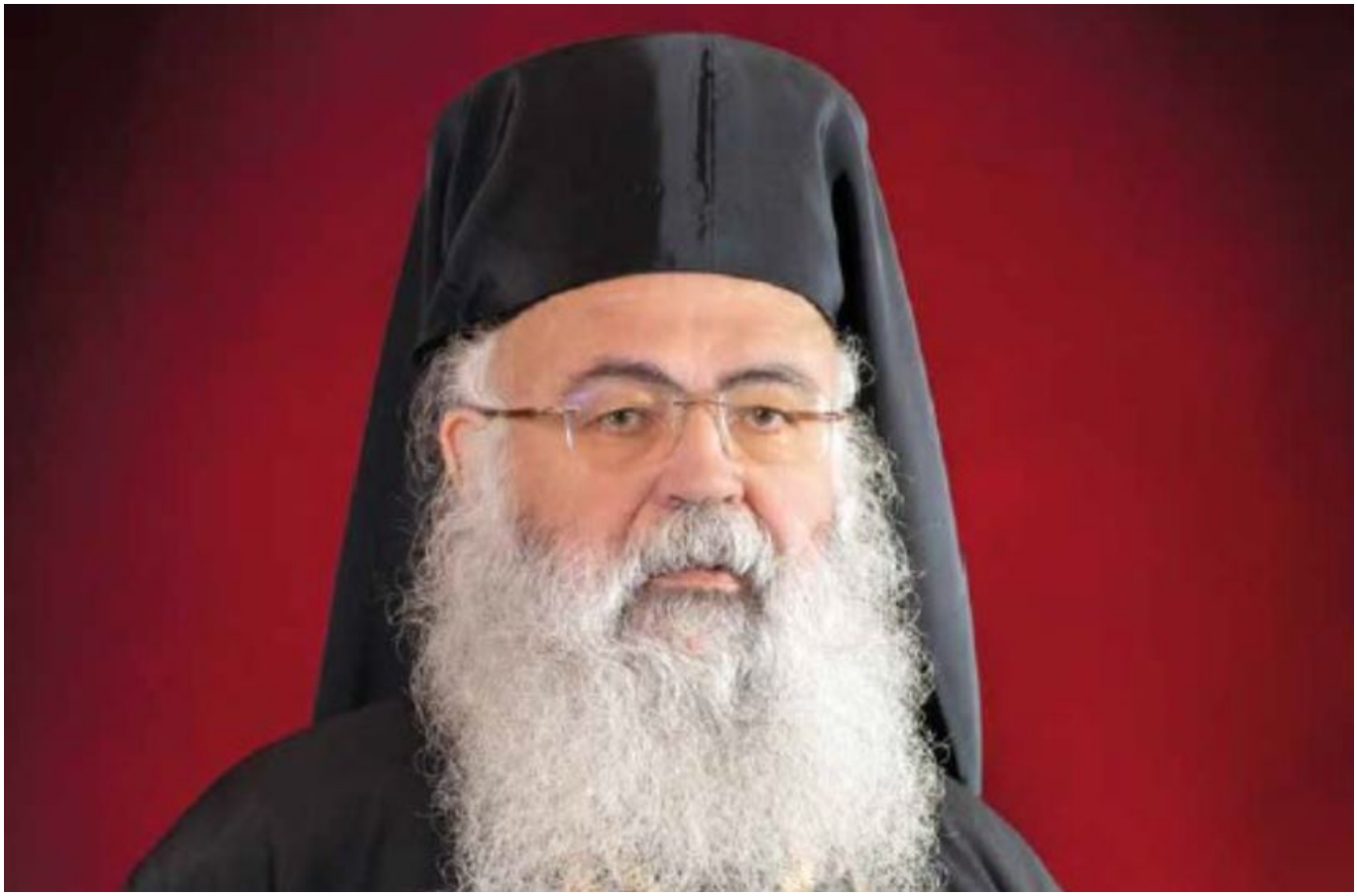

Ως συνισταμένη όλων των αγώνων του Κυπριακού Ελληνισμού, εφάμιλλη του 1821, χαρακτήρισε τον αγώνα της ΕΟΚΑ 1955 - 1959, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος κατά τον χαιρετισμό του στην εκδήλωση για τον εορτασμό της 1ης Απριλίου 1955, η οποία πραγματοποιήθηκε την περασμένη Δευτέρα στο Στάδιο Ελευθερία στη Λευκωσία.

Ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε ότι στους πραγματικά δύσκολους καιρούς, τους οποίους διερχόμαστε, με τη μισή, σχεδόν, πατρίδα μας να κατέχεται από τον Τούρκο και την υπόλοιπη να απειλείται από αυτόν, *"χρειαζόμαστε αναμφίβολα τον ψυχικό αναβαπτισμό μας στις μεγάλες αρχές και αξίες τής ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης, ιδανικά για τα οποία πολέμησαν και έχυσαν το αίμα τους και οι αθάνατοι ήρωες του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα".*

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου δήλωσε ότι η ίδια η ένδοξη και λαμπρή ιστορία του Έθνους μας αποτελεί ασφαλή καθοδηγητικό φάρο και για τη σημερινή γενιά των νεοελλήνων, ενώ εξέφρασε την βεβαιότητα ότι "*με τη βοήθεια του Θεού θα φθάσουμε στη δικαίωση τού αγώνα μας. Φτάνει να επιστρέψουμε στις αρχές και το ηρωϊκό πνεύμα του ΄55. Να αποβάλουμε κάθε ιδιοτέλεια και κάθε προσωπικό συμφέρον. Και ενωμένοι να αγωνιστούμε για απελευθέρωση του τόπου μας".*

Οφείλουμε τιμή

"Αναμφίβολα κάθε Έθνος και κάθε λαός οφείλει να τιμά τους ήρωες και αγωνιστές του, που έδωσαν τη ζωή και το αίμα τους για την ελευθερία της Πατρίδας. Κι η σημερινή εκδήλωση αποτελεί ακριβώς έκφραση των αισθημάτων αγάπης, ευγνωμοσύνης και εκτίμησης όλων μας -Εκκλησίας, Πολιτείας και γενικότερα του λαού μας- προς όλους τους επιφανείς και αφανείς, επώνυμους και ανώνυμους, γνωστούς και άγνωστους ήρωες του τετράχρονου απελευθερωτικού αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. του 1955-59. Εξηνταεννέα χρόνια από την έναρξη εκείνου του μοναδικού και ανεπανάληπτου αγώνα, μπορούμε σήμερα, με τη βοήθεια του χρόνου που πέρασε, να αποτιμήσουμε την αξία του. Ήταν, όντως, ο αγώνας εκείνος η συνισταμένη όλων των αγώνων του Κυπριακού Ελληνισμού. Απετέλεσε την κορυφαία στιγμή του Κυπριακού Ελληνισμού, εφάμιλλη του 1821", είπε στην αρχή του χαιρετισμού του.

Οι ήρωες ζωντάνεψαν τα επιτεύγματα της φυλής

Στη συνέχεια ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Κύπρου αναφέρθηκε στις ηρωικές μορφές που ενσάρκωσαν εκείνον τον αγώνα, όπως ο Αυξεντίου, ο Μάτσης, ο Παλληκαρίδης και άλλοι.

"Στα τέσσερα μεγαλειώδη χρόνια του επικού εκείνου αγώνα, από το 1955 μέχρι το 1959, ζωντάνεψαν όλα τα προηγούμενα επιτεύγματα της φυλής στα πρόσωπα των νέων ηρώων.

Ο Αυξεντίου στον Μαχαιρά πολέμησε μόνος, για 9 ολόκληρες ώρες, μ' έναν ολάκερο στρατό. Στο κάλεσμα των Άγγλων να παραδοθεί, απάντησε όπως κι ο Λεωνίδας: «Μολών λαβέ». Μη μπορώντας οι «πολιτισμένοι» Άγγλοι να τον

συλλάβουν, ή να τον σκοτώσουν πολεμώντας αντρίκεια, τον έκαψαν, περιλούοντας με βενζίνη και πυρπολώντας το κρησφύγετό του.

Στον αχυρώνα του Λιοπετρίου τέσσερις ήρωες πολεμώντας σαν λιοντάρια αναβιώνουν το Χάνι της Γραβιάς. Κι όταν τους τέλειωσαν τα πολεμοφόδια δεν παραδόθηκαν. Επεχείρησαν ηρωϊκή έξοδο, πέφτοντας νεκροί από τα πυρά των Άγγλων.

Στο Δίκωμο, ο Κυριάκος Μάτσης ενσαρκώνει τον Παλαιολόγο. Αρνείται τον συμβιβασμό. «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα αλλά περί αρετής», ήταν η απάντησή του σε δελεαστική προσφορά για προδοσία. Οι Άγγλοι τον σκοτώνουν ανατινάσσοντας το κρησφύγετό του.

Στην Πάφο, ένας έφηβος ποιητής, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης αφήνει τα μαθητικά θρανία κι ανεβαίνει αντάρτης στο βουνό. Εφαρμόζει έμπρακτα τους στίχους, που ο ίδιος έγραψε προηγουμένως: «Θα πάρω μιαν ανηφοριά, θα πάρω μονοπάτια, να βρω τα σκαλοπάτια που παν στην λευτεριά». Σε ηλικία 19 ετών ανεβαίνει, με το χαμόγελο στα χείλη, στην αγχόνη και γίνεται αγωνιστικό σύμβολο κι αθάνατος.

Παρόλες τις επιτυχίες του αγώνα, και παρά το ότι αυτός εξευτέλισε μιαν ολόκληρη αυτοκρατορία, η δολιότητα των Άγγλων και τα σκοτεινά συμφέροντά τους με την Τουρκία δεν επέτρεψαν να απολαύσουμε εκείνο για το οποίο αγωνιστήκαμε, σύσσωμος ο Κυπριακός Ελληνισμός. Δεν επέτρεψαν την αυτοδιάθεση και κατ΄ επέκταση την ένωση με τη μητέρα Ελλάδα”.

“Δικό μας χρέος είναι να μην υποστείλουμε τη σημαία τού αγώνα”

Αναφερόμενος στην ελλιπή ανεξαρτησία που δόθηκε στην Κύπρο και την τουρκική κατοχή που εδώ και πενήντα χρόνια συνεχίζει να κρατά δέσμιο το νησί, ο Μακαριώτατος είπε:

“Μας δόθηκε μια ελλιπής ανεξαρτησία. Και θα ΄πρεπε με πολλή περίσκεψη να είχαμε εργαστεί για να ολοκληρώναμε την ελευθερία μας. Δεν επιδείξαμε, δυστυχώς, τις αρετές που έπρεπε για περιφρούρηση και ολοκλήρωση αυτής της ελευθερίας. Ο Έλληνας, δυστυχώς, ενώ ξέρει να γίνεται ολοκαύτωμα στον πόλεμο για την υπεράσπιση της γης του, την περιφρούρηση ή την ανάκτηση της ελευθερίας του, δεν ξέρει να διαφυλάττει, σε καιρούς ειρήνης, ό,τι πέτυχε και να ολοκληρώνει τα επιτεύγματά του. Εμφιλοχωρεί μέσα του η διχόνοια και καταστρέφει, πολλές φορές, όσα με τόσες θυσίες και τόσους αγώνες πέτυχε. Κι είμαστε σήμερα αντιμέτωποι με πολύ δυσκολότερες καταστάσεις.

Στους πραγματικά δύσκολους καιρούς, τους οποίους διερχόμαστε, με τη μισή, σχεδόν, πατρίδα μας να κατέχεται από τον Τούρκο και την υπόλοιπη να απειλείται από αυτόν, χρειαζόμαστε αναμφίβολα τον ψυχικό αναβαπτισμό μας στις μεγάλες αρχές και αξίες τής ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης, ιδανικά για τα οποία πολέμησαν και έχυσαν το αίμα τους και οι αθάνατοι ήρωες του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα. Πενήντα χρόνια ύστερα από τη φοβερή συμφορά του 1974, τα αποτελέσματα της τουρκικής εισβολής εξακολουθούν να υφίστανται με όλες τις οδυνηρές συνέπειές τους σε βάρος της Πατρίδας μας. Δικό μας χρέος είναι να μην υποστείλουμε τη σημαία τού αγώνα, αλλ’ ούτε και να συμβιβασθούμε με την αδικία, αποδεχόμενοι τα τετελεσμένα τής τουρκικής εισβολής. Η ίδια η ένδοξη και λαμπρή ιστορία τού Έθνους μας αποτελεί ασφαλή καθοδηγητικό φάρο και για τη σημερινή γενιά τών νεοελλήνων.

Είμαστε βέβαιοι ότι με τη βοήθεια του Θεού θα φθάσουμε στη δικαίωση τού αγώνα μας. Φτάνει να επιστρέψουμε στις αρχές και το ηρωϊκό πνεύμα του ΄55. Να αποβάλουμε κάθε ιδιοτέλεια και κάθε προσωπικό συμφέρον. Και ενωμένοι να αγωνιστούμε για απελευθέρωση του τόπου μας.

Πάνω από οποιεσδήποτε κομματικές ή άλλες προσωπικές διαφορές και σκοπιμότητες, ας θέσουμε τη σωτηρία της Κύπρου και την εθνικοθρησκευτική επιβίωση του λαού μας. Αυτό, άλλωστε, σε τελευταία ανάλυση είναι εκείνο που ζητούν σήμερα από μας οι αθάνατοι ήρωες τού απελευθερωτικού μας αγώνα, τους οποίους για μια ακόμη φορά τιμούμε και με το Χρονικό τούτο τού Αγώνα τής ΕΟΚΑ στη Λευκωσία”.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος συνεχάρη τους Συνδέσμους Αγωνιστών και το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ για τη συνδιοργάνωση της εκδήλωσης. *"Μακαρίζουμε τους ήρωες τού απελευθερωτικού μας αγώνα, και ευχόμαστε όπως η θυσία τους σύντομα βρει τη δικαίωσή της, με την απελευθέρωση τής σκλαβωμένης σήμερα γης μας και την επιστροφή των προσφύγων μας στα σπίτια, στα όσια και στα ιερά μας".*